

στην κατοχή και συνέχισε μετά την απελευθέρωσι, «Νέα Φωνή» 1931-1932, εβδομαδιαία, του Κλ. Κύρκου κ.ά.

Στην Καρδίτσα οι ημερήσιες «Νέος Ἀγών» (ἔτος ίδρύσεως 1936) και «Θεσσαλική Ἠχώ», που ἄρχισε τό 1953.

Παλαιότερες ημερήσιες, που δὲν βγαίνουν τώρα, ἦταν: «Θεσσαλική Φωνή», του Βασιλ. Λιόλιου, ὁ ὁποῖος ἐκτελέσθηκε στὸν ἀνταρτοπόλεμο, «Πανθεσσαλική» (1927) και «Καρδίτσα» (1935).

Περισσότερες ἀπὸ δέκα ἐφημερίδες τῆς Ἀντιστάσεως ἐβγήκαν στὴν κατοχή στὴ Θεσσαλία, οἱ ὁποῖες, ἀνεξάρτητα πρὸς τὴν πολιτική τους τοποθέτησι, ἀγωνίσθηκαν μὲ αὐτοθυσία κατὰ τοῦ κατακτητῆ.

*

Τὸ σύντομο τοῦτο σημεῖωμα δίνει μιὰ γενική ἰδέα γιὰ τὴ θεσσαλικὴ δημοσιογραφία. Ἡ ἔλλειψι χώρου δὲν ἐπιτρέπει τὴν πλατεῖα ἐξιστόρησι τῆς δράσεως τῶν θεσσαλικῶν ἐφημερίδων και τῶν θεσσαλῶν δημοσιογράφων, ὅπως θὰ ἔπρεπε. Ἐν τούτοις ὑπάρχει ὑλικὸ ἄφθονο και σπουδαῖο και μιὰ «Ἱστορία τοῦ Θεσσαλικοῦ Τύπου» ἐπιβάλλεται νὰ γραφῆ και νὰ ἐκδοθῆ. Θ' ἀποτελοῦσε τὸν καθρέπτη ὀγδόντα ἐτῶν ἐλεύθερης θεσσαλικῆς ζωῆς και δραστηριότητος. Ἡ «Ἱστορικὴ και Λαογραφικὴ Ἑταιρεία τῶν Θεσσαλῶν» ἡ ὁποία τόσα ἐπετέλεσε μέχρι σήμερον ἔχει τὸν λόγον.

✱

ΤΕΤΡΑΣΤΙΧΑ

ΤΑΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΑΚΗ

Γαλήνη

Τί θεία γαλήνη σήμερα στὸν Παγασιτικό!
Οὔτ' ἓνα κῦμα. Τὰ βουνὰ τριγύρω σμαραγδένια·
τ' ἀγέρι πιὸ ἀπαλότερο κι' ἀπ' ὄνειρο γλυκὸ·
γιὰ νὰ φωλιάσῃ δὲν θὰ βρῆ οὔτε μιὰν ἄκρη ἢ ἔννοια.

Ὅλογυρα

Ὁραία γιρλάντα ἀπλώνεται τῶν γύρω μας βουνῶν
μὲς στ' οὐρανοῦ τὴν κάτασπρη και γελαστὴ εὐφροσύνη
και λούζονται χαρμόσυνα σ' ἀνοιξῆς «φάος ἀγνόν»
γραμμὴ και χρῶμα κι' ὄνειρο και θεῖο και καλωσύνη.

Σὰν ὄνειρο

Τὰ ὄραματα λαχταριστὰ κι' ὄλο εὐτυχία. Πῶς
μὲ μιὰς τὸ κάθε τι ἄλλαξε κι' εἶν' ἀνθισμένη ἢ πλάση!
Ἐκεῖ που ὁ πόνος εὗρισκε τὴν πλήξη σκυθρωπὸς
σὰν ὄνειρο ἦρθε ἡ ζωὴ νὰ μᾶς χαμογελάσῃ.

Συλλογὴ

Ὅλα τριγύρω χαίρονται τοῦ ἡλίου τὸ φῶς τὸ ἀγνόν,
μὰ ἢ θάλασσα στὰ πόδια τους περνάει συλλογισμένη·
καράβι κάποιο κίνησε γιὰ δρόμο μακρινὸ
— τάχα μιὰ μπόρα δὲν μπορεῖ κακιά νὰ τὸ προσμένει ;

ΤΙΜΟΛΕΩΝ ΑΜΠΕΛΑΣ

Ἐγεννήθη ἐν Πάτραις τὸ 1850. Ἀπέθανεν ἐν Ἀθήναις τὸ 1926. Ἐξέχουσα φυσιογνωμία τῶν νεοελληνικῶν γραμμάτων, ἐνθουσιῶδης τῶν Μουσῶν λάτρης ἐπὶ ἐξηκονταετιᾶν ὀλόκληρον ἠγωνίσθη εἰς τὸν στίβον τῶν πνευματικῶν ἀγῶνων.

Τὴν παιδικὴν και ἐφηβικὴν ἡλικίαν διήνυσε εἰς Σύρον ἔνθα και ἐδικηγόρησε κατόπιν πρὶν ἀκολουθῆσθαι τὸ δικαστικὸν στάδιον.

Διωρίσθη πρωτοδίκης τὸ 1877, γενόμενος Πρόεδρος Πρωτοδικῶν και Ἐφέτης ἀπεχώρησε τῆς ὑπηρεσίας τὸ 1912.

Ἐφηβος ἔτι ἐδημοσιογράφησε εἰς τὸν «Ἐθνοφύλακα», ἔκτοτε δὲ ὑπῆρξε συνεργάτης τῶν κυριωτέρων ἐφημερίδων περιοδικῶν και ἡμερολογίων.

Εἶναι μακρότατος ὁ κατάλογος τῶν ἔργων του ἱστορικῶν, ποιητικῶν, θεατρικῶν, νομικῶν, εὐθυμογραφικῶν.

Ἐκ τῶν ἱστορικῶν ἔργων του ἄξια μνείας εἶναι ἡ Ἱστορία τῆς Σύρου, χιλιοσέλιδος, ἐκδοθεῖσα τὸ 1875, ἡ Ἱστορία τοῦ Ἑλληνοβουλγαρικοῦ Πολέμου, αἱ Ἠπειρωτικαὶ Σελίδες, αἱ Ἴονιοι Νῆσοι πρὸ τῆς Ἐνώσεως, ἡ Πολιτικὴ Ἱστορία τῆς Κλεοπάτρας κ.ά.

Ἐκ δὲ τῶν νομικῶν, ἡ Γεωργικὴ Νομοθεσία ἐν Ἑλλάδι, ὁ Νομικὸς Ὅδηγός τῶν Ναυτιλλομένων, ἡ Ἔργασια ἐν Ἑλλάδι, ἡ Πνευματικὴ Ἰδιοκτησία.

Εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς ἐκδηλώσεις τῆς πνευματικῆς και κοινωνικῆς ζωῆς ἔδρασεν εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν.

Ἐπῆρξεν ἐμπνευστὴς και πρωτεργάτης φιλολογικῶν, καλλιτεχνικῶν και ἐπιστημονικῶν σωματείων. Πρόεδρος τῆς Ἱστορικῆς και Ἐθνολογικῆς Ἑταιρείας, τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας, τοῦ Ὁμίλου τῶν Φιλοτεχνῶν, τῆς Ἑταιρείας Θεατρικῶν Συγγραφέων, τοῦ Ἐθνικοῦ Συνδέσμου κ.ά.

Εἰς διάφορα περιοδικὰ, ἐφημερίδας και φιλολογικὰ βιβλία ἔγραψε περισπούδαστα ἄρθρα και μελέτας περὶ Θεσσαλίας. Ὁ Τιμολεὼν Ἀμπελάς ἐξῆσε τὴν ἐποχὴ τοῦ ρωμαντισμοῦ. Ἦτο ἐκ τῶν τελευταίων ἀντιπροσώπων του. Πιστὸς εἰς τὰς ἐγγενεῖς και αἰσθηματικὰς παραδόσεις ἐνέμεινεν εἰς τὴν ὀραίαν τοῦ παρελθόντος ἀτμόσφαιραν.

